

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๙/๒๕๕๙ วันที่ ๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ นักบริหารงานทั่วไป ๖ (หัวหน้าส่วนการคลัง) สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล	
คู่กรณีที่ ๒ พนักงานจ้างทั่วไป	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ พนักงานจ้างตามภารกิจ	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ พนักงานจ้างตามภารกิจ	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๕ พนักงานจ้างตามภารกิจ	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๔ เพียงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปาและค่าขยะ แล้วไม่นำเงินที่จัดเก็บได้ส่งองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่บันทึกเงินที่ได้รับในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร ดังนี้

๑. จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑,๑๒๐ ราย และนำเงินค่าไฟฟ้าที่จัดเก็บส่งภายหลังจากตัดยอดแล้ว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๑๕๘,๓๖๔ บาท ดังนี้

๑.๑ จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า (มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ) ตามใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๑,๐๕๘ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๑,๐๓๗,๖๔๔.๕๐ บาท

๑.๒ จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า (ไม่มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ แต่มีรายละเอียดแสดงการใช้ไฟฟ้าตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดไฟฟ้า (ป.๓๑)) จำนวน ๖๒ ราย รวมเป็นเงิน ๔๐,๖๗๙.๕๐ บาท

๑.๓ นำเงินค่าไฟฟ้าที่จัดเก็บส่งหลังวันตัดยอด (๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓) รวมเป็นเงิน ๘๐,๐๔๐ บาท

โดยมีคูกรณีที่ ๒ ทำหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีหน้าที่จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า รับบิลค่าไฟฟ้าจากคูกรณีที่ ๓ เพื่อนำไปจัดเก็บ แล้วนำเงินที่จัดเก็บได้ส่งมอบให้คูกรณีที่ ๓ เพื่อนำฝากธนาคาร คูกรณีที่ ๒ ได้จัดเก็บค่าไฟฟ้าขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้วไม่นำเงินนั้นส่งภายในวันเดียวกันกับที่จัดเก็บ และนำส่งเงินไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จัดเก็บมาได้ โดยจะรวบรวมนำเงินส่งเดือนละ ๓ ครั้ง การนำส่งแต่ละครั้งไม่มีการจัดทำใบสรุปนำส่งเงินไว้เป็นหลักฐานการส่งมอบ และได้บันทึกการรับเงินดังกล่าวในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร ทั้งนี้ คูกรณีที่ ๒ อ้างว่า คูกรณีที่ ๑ มาขอยืม และกรณีที่มีผู้ใช้ไฟฟ้ามาชำระค่าไฟฟ้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล คูกรณีที่ ๓ จะเป็นผู้รับเงินแต่ไม่นำฝากธนาคารให้ครบถ้วน โดยอ้างว่า คูกรณีที่ ๑ ยืมไปใช้ส่วนตัว และในบางครั้งผู้ใช้ไฟฟ้าได้ฝากเงินค่าไฟฟ้ามากับคูกรณีที่ ๑ แต่คูกรณีที่ ๑ ไม่ได้มอบเงินให้กับคูกรณีที่ ๓ เพื่อนำฝากธนาคาร โดยยอมรับว่าเคยยืมเงินค่าไฟฟ้าจากคูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ จริง ประมาณ ๒ - ๓ ครั้ง แต่ครั้งไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท และได้คืนเงินแล้ว ระหว่างตรวจสอบคูกรณีที่ ๒ ได้นำเงิน จำนวน ๑๘๐,๑๓๘ บาท และคูกรณีที่ ๑ ได้นำเงิน ๔๐,๖๗๐.๕๐ บาท ส่งคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในนามของคูกรณีที่ ๓ คงเหลือที่ไม่ได้ส่งคืน จำนวน ๙๓๗,๕๕๕.๕๐ บาท

๒. จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะ หมู่ที่ ๒ จำนวน ๗๒๔ ราย รวมเป็นเงินค่าน้ำประปา จำนวน ๓๐๒,๔๕๗.๕๖ บาท และเงินค่าขยะ จำนวน ๒๙,๘๐๐ บาท ดังนี้

๒.๑ จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะ (มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ) ตามใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๗๑๑ ฉบับ เป็นค่าน้ำประปา จำนวน ๒๙๖,๘๑๗.๕๖ บาท และค่าขยะ จำนวน ๒๙,๔๑๐ บาท

๒.๒ จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะ (ไม่มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ แต่มีรายละเอียดแสดงการใช้น้ำประปาตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดน้ำ (ป.๓๑)) จำนวน ๑๓ ราย รวมเป็นเงินค่าน้ำประปา จำนวน ๕,๖๔๐ บาท และค่าขยะ จำนวน ๓๙๐ บาท

โดยมีคูกรณีที่ ๕ เป็นผู้จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะแล้วไม่นำเงินนั้นส่งภายในวันที่จัดเก็บ แต่จะรวบรวมนำเงินส่งให้กับคูกรณีที่ ๔ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เดือนละ ๑ ครั้ง ในการนำส่งแต่ละครั้งไม่ได้ทำหลักฐานบันทึกการนำส่งเงินระหว่างกันและไม่ได้บันทึกการรับเงินดังกล่าวในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร และมีผู้ใช้น้ำประปาบางรายนำเงินมาชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีคูกรณีที่ ๔ เป็นผู้รับเงินแต่ไม่นำเงินนั้นฝากธนาคารกลับไปใช้ส่วนตัว คูกรณีที่ ๔ ได้นำเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ ส่งคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๙๙,๗๗๓.๙๒ บาท คงเหลือเงินขาดบัญชีที่ไม่ได้ส่งคืน จำนวน ๑๓๒,๔๘๓.๖๔ บาท

๓. จัดเก็บค่าน้ำประปา หมู่ที่ ๓ จำนวน ๔๑๙ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๕๔,๗๑๓.๓๖ บาท ดังนี้

๓.๑ จัดเก็บค่าน้ำประปา (มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ) ตามใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๓๙๒ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๕๐,๙๑๘.๓๖ บาท

๓.๒ จัดเก็บค่าน้ำประปา (ไม่มีสำเนาใบเสร็จรับเงินให้ตรวจสอบ แต่มีรายละเอียดแสดงการใช้น้ำประปาตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดน้ำ (ป.๓๑)) จำนวน ๒๗ ราย รวมเป็นเงิน ๓,๗๙๕ บาท

โดยมีคูกรณีที่ ๔ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บค่าน้ำประปาและนำเงินฝากธนาคาร ในการปฏิบัติงานจริงคูกรณีที่ ๔ มอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้จัดเก็บแทน บุคคลดังกล่าวได้นำเงินที่จัดเก็บส่งมอบครบถ้วน แต่คูกรณีที่ ๔ กลับไม่นำเงินจำนวนนั้นฝากธนาคารให้ครบถ้วนตามที่จัดเก็บมาแต่ได้นำไปใช้ส่วนตัว และไม่ได้บันทึกการรับเงินดังกล่าวในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ดังกล่าวของคูกรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงได้เสนอเรื่องโดยอนุมัติผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังดำเนินการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษปรับทางปกครองเบื้องต้น ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้สั่งรับเรื่องไว้พิจารณาตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ วรรคสาม แล้ว

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ๖ คู่กรณีที่ ๒ พนักงานจ้างทั่วไป ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และสัญญาจ้าง เลขที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ คู่กรณีที่ ๔ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และคู่กรณีที่ ๕ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ คู่กรณีดังกล่าวสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ มีหน้าที่ นำเงินส่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่อาจเกิดขึ้นได้ตามกฎหมายหรือระเบียบกำหนด ตามคุณสมบัติ เฉพาะตำแหน่ง ตามคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจากผู้มีอำนาจ และตามหน้าที่ราชการในการดำเนินกิจการ ตามภารกิจของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๕ ประกอบคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๗๘๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง กำหนดอำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบให้คู่กรณีที่ ๑ ควบคุมดูแลงานกิจการประปาและกิจการไฟฟ้าให้เป็นไปตามระเบียบ ควบคุมดูแลและตรวจสอบการรับเงินและการจ่ายเงินทุกรายการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของระเบียบแล้ว เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน ซึ่งเป็นหน้าที่ตาม กฎหมาย ตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง และตามคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจาก ผู้มีอำนาจ และเมื่อได้รับเงินไว้แล้วจึงมีหน้าที่ต้องนำเงินทั้งหมดนั้นส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

แม้คู่กรณีที่ ๑ พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๘/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๒๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ให้คู่กรณีที่ ๑ รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ หลังจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับโอนนาย ส. มาดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังแทนคู่กรณีที่ ๑ ดังนั้น ในระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการกระทำความผิด คู่กรณีที่ ๑ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรักษา ราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายให้คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่จัดเก็บค่ากระแสไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ แล้วนำส่งให้แก่คู่กรณีที่ ๓ มอบหมายให้คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่รับผิดชอบงานกิจการประปาและปฏิบัติหน้าที่ ช่วยงานจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยปฏิบัติ

หน้าที่เป็นผู้รับเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ จากคูกรณีที่ ๕ และมีหน้าที่จัดเก็บค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๓ และมอบหมายให้คูกรณีที่ ๕ มีหน้าที่จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ แล้วนำส่งให้แก่คูกรณีที่ ๔ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๗๘๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ คำสั่งที่ ๑๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และคำสั่งที่ ๔๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งหน้าที่ดังกล่าว เป็นหน้าที่ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจ และเป็นหน้าที่ในการดำเนินการตามภารกิจ ของหน่วยงาน ที่ต้องนำเงินทั้งหมดนั้นส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน ฯ ข้อ ๑๑ จึงถือได้ว่าคูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ มีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ ไม่นำ เงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑ กำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเงิน ฝากธนาคาร

จากข้อเท็จจริงตามรายงานการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำ ของคูกรณีที่ ๒ ที่ยอมรับว่า ไม่ได้นำเงินค่าไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ ที่จัดเก็บส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ แต่จะนำส่งในวันอื่นหลังจากวันที่จัดเก็บ โดยเก็บเงินนั้นไว้กับตัวประมาณ ๔ - ๕ วัน จึงนำส่ง กล่าวคือ ในแต่ละเดือนแบ่งการจัดเก็บค่าไฟฟ้าเป็น ๓ งวด งวดแรกจะจัดมิเตอร์ในวันที่ ๑๐ ของแต่ละเดือน แล้วส่งให้ คูกรณีที่ ๓ เพื่อออกใบเสร็จรับเงินด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประมาณวันที่ ๑๔ - ๑๕ จึงมารับใบเสร็จรับเงิน เพื่อนำไปจัดเก็บ และจะจัดเก็บค่าไฟฟ้าระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๐ หลังจากนั้นจึงนำส่งเงินให้กับคูกรณีที่ ๓ ประมาณวันที่ ๒๑ งวดที่สองจะจัดมิเตอร์ในวันที่ ๒๐ แล้วส่งให้คูกรณีที่ ๓ เพื่อออกใบเสร็จรับเงินด้วยระบบ คอมพิวเตอร์ ประมาณวันที่ ๒๔ - ๒๕ จึงมารับใบเสร็จรับเงินเพื่อนำไปจัดเก็บ และจะจัดเก็บค่าไฟฟ้า ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๓๐ หลังจากนั้นจึงนำส่งเงินให้กับคูกรณีที่ ๓ ประมาณวันที่ ๑ ของเดือนถัดไป การจัดเก็บ งวดที่สามจะจัดมิเตอร์ในวันที่ ๓๐ แล้วส่งให้คูกรณีที่ ๓ เพื่อออกใบเสร็จรับเงินด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประมาณวันที่ ๔ - ๕ ของเดือนถัดไป จึงมารับใบเสร็จรับเงินเพื่อนำไปจัดเก็บ และจะจัดเก็บค่าไฟฟ้าระหว่าง วันที่ ๗ - ๑๐ หลังจากนั้นจึงนำส่งเงินให้กับคูกรณีที่ ๓ ประมาณวันที่ ๑๑ - ๑๒ ของเดือนถัดไป

คู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามแบบ วค.๑ ว่า ชาวบ้านจะชำระเงินในช่วงเวลา ๑๕.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ในช่วงเวลานี้เรือโดยสารจะไม่ค่อยมี จึงไม่อาจนำส่งเงินค่าไฟฟ้าซึ่งจัดเก็บมาแล้วภายในวันที่จัดเก็บได้ นั้น เห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑ บัญญัติขึ้นเพื่อรักษาระเบียบวินัยในการเก็บรักษาเงิน และป้องกันมิให้เกิดการทุจริตได้ จึงต้องบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวของคู่กรณี เป็นไปเพื่อประโยชน์และความสะดวกของคู่กรณีเท่านั้น อีกทั้งปราศจากพยานหลักฐานที่จะยืนยันได้ว่าเป็นจริงตามนั้น กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังเพื่อยกเว้นความรับผิดชอบได้ การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

คู่กรณีที่ ๔ ไม่ได้นำเงินที่จัดเก็บได้และเงินที่ได้รับจากคู่กรณีที่ ๕ นำส่งให้แก่ผู้มีหน้าที่นำส่งเงินประจำวัน แต่ได้นำเงินที่ได้รับฝากธนาคารเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งที่คู่กรณีที่ ๔ ไม่มีหน้าที่ดังกล่าว และส่วนที่เหลือนำไปใช้ส่วนตัวและได้ให้คู่กรณีที่ ๑ ยืมด้วย ซึ่งคู่กรณีที่ ๔ ยอมรับว่ามีปัญหาทางการเงิน การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

คู่กรณีที่ ๕ ยอมรับว่าไม่ได้นำเงินที่จัดเก็บได้แล้วนำส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ แต่จะนำส่งในวันหลังจากวันที่จัดเก็บแล้ว กล่าวคือ ในแต่ละเดือนจะจัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะ ประมาณ ๓ - ๕ วัน แล้วจึงจะนำเงินทั้งหมดที่จัดเก็บได้ส่งให้กับคู่กรณีที่ ๔ ในคราวเดียวกัน แม้คู่กรณีที่ ๕ จะกล่าวอ้างตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ปกติจะจัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะในช่วงเวลา ๑๕.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ของทุกวัน ซึ่งเป็นเวลาที่ชาวบ้านเสร็จจากภารกิจและกลับจากทำงาน ส่วนหนึ่งประกอบอาชีพที่หมู่บ้าน อีกส่วนหนึ่งทำงานนอกบ้าน ประกอบกับระหว่างหมู่บ้านกับองค์การบริหารส่วนตำบลต้องเดินทางโดยการนั่งเรือเป็นพาหนะ ซึ่งเวลาที่จัดเก็บนั้นไม่มีเรือโดยสารประจำทาง มีเฉพาะเรือรับจ้างประเภทจ้างเหมาไปกลับ เห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าปกติพอสมควร จึงไม่อาจนำส่งเงินภายในวันที่จัดเก็บได้ นั้น เห็นว่า กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อรักษาระเบียบวินัยในการเก็บรักษาเงินและป้องกันมิให้เกิดการทุจริตได้ จึงต้องบังคับใช้อย่างเคร่งครัด คู่กรณีไม่อาจยกเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบได้ ข้อกล่าวอ้างของคู่กรณีเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสะดวกของคู่กรณีเท่านั้น อีกทั้งยังปราศจากพยานหลักฐานที่จะยืนยันได้ว่าเป็นจริงตามนั้น กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังเพื่อยกเว้นความรับผิดชอบได้ การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

คู่กรณีที่ ๑ รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง ระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ยอมรับต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ได้รับเงินค่าไฟฟ้าจากรายโรงเรียน ก. และที่นาย อ. ฝากมาให้ชำระค่าไฟฟ้าแล้วไม่นำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงิน แต่นำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัวก่อน เมื่อทราบว่าคู่กรณีที่ ๓ จะนำเงินไปฝากธนาคาร

ก็จะนำเงินมาให้คู่กรณีที่ ๓ ทุกครั้ง ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ให้ถ้อยคำตรงกันว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้นำเงินค่าไฟฟ้าซึ่งจัดเก็บมาแล้วจากบุคคลทั้งสองไปใช้จ่ายส่วนตัว อีกทั้งตามบันทึกข้อความองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ คู่กรณีที่ ๓ ได้ส่งเงินคืนค่าไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๐๐ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๔๐,๖๗๐.๕๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๓ ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งคืน โดยใช้ชื่อคู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้นำส่ง และคู่กรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยอมรับว่าได้คืนเงินดังกล่าว โดยมีเจตนาช่วยเหลือคู่กรณีที่ ๓ จึงเชื่อได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง หรือควรรู้อยู่แล้วว่าเงินที่ขอยืมไปนั้นเป็นเงินค่าไฟฟ้า และเมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตรวจพบเงินขาดบัญชี จึงได้นำเงินค่าไฟฟ้าที่ยืมไปมาคืนโดยไม่ใช้ชื่อของตนเป็นผู้คืน

การที่คู่กรณีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าไม่เคยได้รับเงินค่าไฟฟ้า ชัดแย้งกับถ้อยคำที่ให้ไว้ต่อเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบปรากฏตามรายงานการตรวจสอบสืบสวนว่า ยอมรับว่าได้ยืมเงินจากคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จริง และได้รับเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟฟ้าบางรายที่ฝากมาชำระ ซึ่งคู่กรณีทราบดีว่าการให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบเป็นการให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งหากให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ อาจถูกดำเนินคดีทางอาญา ดังนั้น ถ้อยคำตามรายงานตรวจสอบสืบสวนจึงน่าเชื่อถือและควรรับฟังมากกว่า การให้ถ้อยคำตามหนังสือชี้แจงตามแบบ วค.๑ และยังสอดคล้องกับถ้อยคำที่นาย ส. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้ยอมรับต่อตนและนาย ด. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าได้รับเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟฟ้าบางรายจริง และมีการยืมเงินจากคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ไปจริง ประกอบกับหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนคู่กรณียอมรับว่าได้รับเงินไว้จากผู้ฝากมาชำระ ข้อต่อสู้ของคู่กรณีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้

การที่คู่กรณีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า เงินค่าไฟฟ้ายนาย อ. และรายโรงเรียน ก. ที่นำไปใช้จ่ายไม่ใช่เงินขององค์การบริหารส่วนตำบลและไม่ใช้เงินขาดบัญชี เพราะเงินขาดบัญชี หมายถึง เงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการออกใบเสร็จรับเงินถูกต้องตามกฎหมาย แล้วนำเงินไปใช้ส่วนตัวโดยไม่นำฝากธนาคาร เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น เห็นว่า ผู้ฝากเงินให้คู่กรณีมีเจตนาฝากเพื่อนำไปชำระให้ องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับคู่กรณีรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลังมีหน้าที่โดยตรง ในการจัดเก็บเงินค่าไฟฟ้า เมื่อได้รับเงินนั้นจึงเป็นการรับเงินในฐานะตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบล เงินดังกล่าวจึงเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลทันทีนับแต่คู่กรณีได้รับไว้ หากมิใช่เพื่อชำระเป็นค่าไฟฟ้าแล้ว คงจะไม่มอบเงินนั้นให้คู่กรณี ข้อต่อสู้ของคู่กรณีจึงไม่อาจรับฟังได้

ตามรายงานการตรวจสอบพบว่า มีเงินค่าไฟฟ้าขาดบัญชีในเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ตามสำเนา ต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๗๑ - ๗๒ จำนวน ๒๑ ฉบับ เป็นเงิน ๒๐,๖๙๑ บาท และไม่มีต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน

(ตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดไฟฟ้า) จำนวน ๑ ราย เป็นเงิน ๖๔๓.๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๑,๓๓๔.๕๐ บาท เดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ตามสำเนาต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๗๓ - ๗๕ จำนวน ๑๖ ฉบับ เป็นเงิน ๓๙,๘๗๖ บาท และไม่มีต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน (ตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดไฟฟ้า) จำนวน ๑ ราย เป็นเงิน ๑,๐๙๑.๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๐,๙๖๗.๕๐ บาท เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตามสำเนาต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๗๖ - ๗๘ จำนวน ๓๖ ฉบับ เป็นเงิน ๕๑,๓๕๗ บาท เดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ตามสำเนาต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๗๙ - ๘๐ จำนวน ๙๐ ฉบับ เป็นเงิน ๗๑,๗๒๕.๕๐ บาท และไม่มีต้นข้าวใบเสร็จรับเงิน (ตามสมุดจดเลขอ่านมาตรวัดไฟฟ้า) จำนวน ๕๗ ราย เป็นเงิน ๓๓,๙๙๔.๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๐๕,๗๒๐ บาท ข้อต่อสู้ดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ ว่า ช่วงรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลังระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๕๒ มีค่าไฟฟ้าที่ไม่ได้นำส่ง เพียง ๑,๙๐๑ บาท จึงไม่อาจรับฟังได้

คู่กรณีที่ ๑ ทราบถึงฐานะทางเศรษฐกิจและทางทำมาหาได้ของคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ประกอบกับเป็นผู้บังคับบัญชาเยี่ยงบิดาว่าคู่กรณีทั้งสองเป็นผู้จัดเก็บและมีเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในครอบครอง การอ้างว่ายืมเงินโดยไม่ทราบที่มาของเงินจึงไม่น่าหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้นำเงินค่าไฟฟ้า จำนวน ๔๐,๖๗๐.๕๐ บาท ซึ่งต้องนำส่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลไปใช้ส่วนตัว คู่กรณีที่ ๒ จัดเก็บเงินค่าไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ รวมเป็นเงิน ๑,๑๕๘,๓๖๔ บาท แล้วไม่นำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ คู่กรณีที่ ๔ ได้รับเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ จากคู่กรณีที่ ๕ รวมเป็นเงิน ๓๓๒,๒๕๗.๕๖ บาท แล้วไม่นำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ รวมทั้งได้จัดเก็บค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๓ ด้วยตนเอง แล้วไม่นำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ จำนวน ๕๔,๗๑๓.๓๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๘๖,๙๗๐.๙๒ บาท และการที่คู่กรณีที่ ๕ ได้จัดเก็บค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ รวมเป็นเงิน ๓๓๒,๒๕๗.๕๖ บาท แล้วไม่นำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินภายในวันที่จัดเก็บ นั้น ถือได้ว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลและตรวจสอบการรับเงิน การขออนุมัติจ่ายและการจ่ายเงินทุกรายการให้เป็นไปตามระเบียบ ควบคุมดูแลกิจการประปาและไฟฟ้าขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งคู่กรณีทราบดีและยอมรับว่าตนมีหน้าที่ดังกล่าว เมื่อได้รับเงินค่าไฟฟ้า

จากผู้ใช้ไฟฟ้ารายโรงเรียน ก. และรายนาย อ. ที่ฝากมาชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบล และยืมเงินจาก
คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ ซึ่งในฐานะรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง รู้หรือควรอยู่แล้วว่าเงินนั้น
เป็นเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑
กำหนดให้ต้องนำเงินทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงิน จะนำไปใช้อย่างอื่นไม่ได้แต่กลับไม่นำเงินส่งตามที่
ระเบียบกำหนดไว้

คูกรณีที่ ๒ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ได้รับมอบหมายหน้าที่จัดมิเตอร์และจัดเก็บค่ากระแสไฟฟ้า
หมู่ที่ ๒ เมื่อจัดเก็บเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟฟ้าแล้วไม่นำส่งเจ้าหน้าที่การเงินในวันที่จัดเก็บเนื่องจากชาวบ้าน
ที่ใช้กระแสไฟฟ้าจะชำระเงินในช่วงเวลา ๑๕.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ในช่วงเวลานี้เรือโดยสารจะไม่ค่อยมี
แสดงให้เห็นว่าคูกรณีที่ ๒ ทราบว่าตนเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง แต่ไม่นำเงินส่งตามที่ระเบียบกำหนดไว้

คูกรณีที่ ๔ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า มีหน้าที่รับเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ จากผู้มาชำระ
ที่องค์การบริหารส่วนตำบลและจากคูกรณีที่ ๕ และมีหน้าที่จัดเก็บค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๓ ซึ่งเมื่อได้รับเงินแล้ว
ต้องนำเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะที่ได้รับไว้ในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อนำฝากธนาคาร
แต่คูกรณีที่ ๔ เก็บเงินไว้กับตนเองและนำเงินฝากธนาคารบางส่วน โดยไม่ได้นำเงินที่ได้รับนำส่งให้แก่ผู้มีหน้าที่
นำส่งเงินประจำวันเพื่อนำฝากธนาคาร แต่กลับนำเงินดังกล่าวไปฝากธนาคารทั้งที่ตนไม่มีหน้าที่

คูกรณีที่ ๕ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า มีหน้าที่จัดเก็บเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ และจะต้อง
นำเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะที่จัดเก็บได้ส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินในวันที่ได้รับทั้งหมด และยอมรับว่า
เมื่อจัดเก็บเงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ แล้วไม่ได้นำส่งเจ้าหน้าที่การเงินในวันที่จัดเก็บ เนื่องจาก
จะจัดเก็บในช่วงเวลา ๑๕.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไม่มีเรือโดยสารประจำทาง แสดงให้เห็นว่า
คูกรณีที่ ๕ ทราบว่าตนเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งแต่กลับไม่นำเงินส่ง

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวถือได้ว่า คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ กระทำ
โดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง
ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ไม่นำเงินที่ได้รับ
ฝากธนาคารตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน
และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นเหตุให้เกิด
ความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ตามที่ได้พิเคราะห์มาแล้วในประเด็นที่ ๑ ส่วนคู่กรณีที่ ๓ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๘๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับส่งเงินประจำวัน กำหนดให้คู่กรณีที่ ๑ รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงินและฝากเงินจากบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบล คู่กรณีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องนำเงินรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลฝากธนาคารทั้งจำนวนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๗๘๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และที่ ๑๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กำหนดให้คู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่ช่วยงานการเงินและบัญชีและรับผิดชอบงานกิจการไฟฟ้าขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งผู้นำส่งเงินประจำวัน กำหนดให้คู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่นำส่งเงินประจำวัน ชั่วคราวกรณีนาย ส. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เพื่อนำเงินฝากธนาคาร ดังนั้น คู่กรณีที่ ๓ จึงมีหน้าที่นำเงินที่ได้รับฝากธนาคารอันเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจ คู่กรณีที่ ๓ จึงต้องดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคารทั้งจำนวนเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ ถือว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่เก็บรักษาเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ ไม่นำเงินที่ได้รับฝากธนาคารตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะคณะกรรมการรับส่งเงินระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ มีหน้าที่นำเงินฝากธนาคาร ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการนำเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปาและค่าขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลฝากธนาคาร คู่กรณีที่ ๑ มิได้ปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด มีเพียงคู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้ทำหน้าที่นำเงินฝากธนาคาร แต่ก็ได้้นำเงิน จำนวน ๓๓๔,๗๕๙.๕๖ บาท ฝากธนาคาร ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. เงินค่าไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ รวมเป็นเงิน ๒๑๙,๓๗๙ บาท
๒. เงินค่าน้ำประปาและค่าขยะหมู่ที่ ๒ รวมเป็นเงิน ๑๐๑,๘๓๔.๕๖ บาท
๓. เงินค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๓ รวมเป็นเงิน ๑๓,๕๔๖ บาท

ตามที่คู่กรณีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ไร้ใจคู่กรณีที่ ๓ จึงให้ทำหน้าที่แทน นั้น เห็นว่า หน้าที่ดังกล่าว คู่กรณีที่ ๑ ที่ต้องทำด้วยตนเอง แม้ได้มอบให้ผู้อื่นทำงานในความรับผิดชอบแทนตน ก็เท่ากับคู่กรณีที่ ๑ ถือเอาการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ ทุกประการเป็นการกระทำแทนตน จึงไม่ทำให้คู่กรณีที่ ๑ พ้นจากความรับผิดชอบได้ยังคงต้องรับผิดชอบในการกระทำของผู้ที่ตนให้ทำการแทน ดังนั้น เมื่อคู่กรณีที่ ๓ ไม่นำเงินฝาก คู่กรณีที่ ๑ จึงไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้

คู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่เป็นผู้นำส่งเงินประจำวัน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓ โดยเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน คู่กรณีที่ ๓ จะต้องนำเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับนำฝากธนาคาร ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการนำเงินค่าไฟฟ้าที่ได้รับมาฝากธนาคารไม่ครบถ้วนภายในวันที่ได้รับเงิน เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๑๕๘,๓๖๔ บาท

ตามที่คู่กรณีที่ ๓ อ้างว่า เกิดจากการที่คู่กรณีที่ ๒ นำส่งเงินที่จัดเก็บมาไม่ครบถ้วน และคู่กรณีที่ ๑ ได้ยืมเงินที่มีผู้มาชำระหรือที่คู่กรณีที่ ๒ ได้นำมาส่งตนหรือที่ผู้ใช้ไฟฟ้าฝากเงินมากับคู่กรณีที่ ๑ เพื่อนำมา ชำระ โดยคู่กรณีที่ ๑ นำไปใช้ส่วนตัวแล้วไม่นำมาคืน ทำให้ไม่สามารถนำเงินค่าไฟฟ้าที่จัดเก็บได้ฝากธนาคาร ให้ครบถ้วน นั้น ไม่สามารถรับฟังได้ เนื่องจากการที่คู่กรณีที่ ๓ ยินยอมให้คู่กรณีที่ ๑ นำเงินไป นั้น เป็นการกระทำ ที่ขัดต่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ จึงเป็นการกระทำที่ปราศจากอำนาจเพราะ ตามระเบียบฯ กำหนดให้คู่กรณีที่ ๓ ต้องนำเงินทั้งจำนวนที่รับไว้ฝากธนาคารให้ครบถ้วน

การกระทำได้กล่าวของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง ไม่นำเงิน ที่ได้รับจากการจัดเก็บค่าไฟฟ้า จำนวน ๒๑๙,๓๗๙ บาท ค่าน้ำประปาและค่าขยะ จำนวน ๑๑๕,๓๘๐.๕๖ บาท ฝากธนาคาร ทำให้มีเงินขาดบัญชี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๓๔,๗๕๙.๕๖ บาท และการที่คู่กรณีที่ ๓ ได้รับเงิน ค่าไฟฟ้าจากคู่กรณีที่ ๒ และจากผู้ใช้ไฟฟ้าที่มาชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว แต่ไม่นำฝากธนาคาร ให้ครบถ้วนภายในวันที่ได้รับเงิน ทำให้มีเงินขาดบัญชีเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๑๕๘,๓๖๔ บาท นั้น ถือได้ว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งมีหน้าที่นำเงินฝากธนาคาร ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๒๗ แต่คู่กรณีที่ ๑ มิได้นำเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และค่าขยะที่ได้รับฝากธนาคาร แต่อย่างใด กลับให้คู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้นำเงินฝากธนาคารในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำมาโดยตลอดว่า ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการรับส่งเงิน แต่ผู้ที่นำเงินค่าน้ำประปาฝากธนาคาร ได้แก่คู่กรณีที่ ๔ ส่วนค่าไฟฟ้า นั้น คู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้นำเงินไปฝากธนาคาร โดยตนเองจะตรวจสอบการนำเงินฝากธนาคารจากสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมด้วยใบนำฝากภายหลังจากที่ได้นำเงินไปฝากในแต่ละครั้ง บางครั้งไม่ทราบด้วยซ้ำว่ามีการรับ - ส่งเงิน จะทราบต่อเมื่อคู่กรณีที่ ๓ นำสำเนาใบฝากเงินและใบนำส่งเงิน มาให้ตรวจสอบ แต่ไม่ได้ตรวจสอบอย่างละเอียดเนื่องจากไว้วางใจเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ แสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ทราบว่าตนเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ต้องนำเงินไปฝากธนาคารในฐานะกรรมการรับส่งเงิน แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดไว้ ส่วนคู่กรณีที่ ๓ ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับเงินค่าไฟฟ้าที่ผู้ใช้ไฟฟ้านำมาชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบล และเงินค่าไฟฟ้าที่รับมาจากคู่กรณีที่ ๒ เมื่อได้รับเงินแล้วไม่นำเงินทั้งหมดฝากธนาคารให้ครบถ้วนภายในวันที่จัดเก็บ แสดงให้เห็นว่าคู่กรณีทราบว่ามีหน้าที่นำเงินฝากธนาคาร แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบฯ กำหนด แม้จะอ้างว่าคู่กรณีที่ ๒ นำเงินส่งไม่ครบถ้วน และคู่กรณีที่ ๑ ได้มายืมเงินดังกล่าวไป ก็ไม่อาจรับฟังเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบได้ ถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ ได้กระทำโดยจงใจ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีขอบเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ ตามที่ได้พิเคราะห์มาแล้วในประเด็นที่ ๑

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๗๘๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ

ของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่รับผิดชอบงานบันทึกบัญชีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี เมื่อมีการนำส่งเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปาและค่าขยะแล้วต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด เช็ครีหรือดริฟท์หรือตราสารอย่างอื่น นั้น โดยแสดงให้เห็นทราบว่าได้รับเงินตามฎีกา ใบเสร็จรับเงินหรือเอกสารอื่นใด เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๔ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ โดยมีชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ เพียงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ คู่กรณีที่ ๔ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่จัดทำใบรับส่งเงินประจำวัน รับผิดชอบงานบันทึกบัญชีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อมีการรับเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปาและค่าขยะซึ่งเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่บันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด โดยแสดงให้เห็นทราบว่าได้รับเงินตามฎีกา ใบเสร็จรับเงิน หรือเอกสารอื่นใด เล่มใด เลขที่ใด จำนวนเท่าใด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อมีการนำส่งเงินที่ไม่มีการจัดทำใบนำส่งเงิน คู่กรณีที่ ๔ ไม่ได้บันทึกเงินที่ได้รับในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร เพราะถือยอดเงินที่นำฝากธนาคารเป็นหลัก ทำให้เกิดกรณีตัดยอดลูกหนี้เพื่อให้มียอดเงินตรงกับที่นำฝากธนาคาร โดยไม่มีการตัดยอดลูกหนี้ตามความเป็นจริงที่จัดเก็บได้ ส่วนใหญ่แล้วผู้บังคับบัญชาไม่ค่อยได้ตรวจสอบการจัดทำใบนำส่งในระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้มีจำนวนเงินตรงกับยอดที่นำฝากธนาคารซึ่งมิใช่ยอดเงินจริงที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับไว้ทั้งหมด การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๐ โดยมีชอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๔ ไม่จัดทำหลักฐานการนำส่งเงินระหว่างกันและไม่ได้บันทึกการรับเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารเมื่อมีการนำส่งเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้มีเงินขาดบัญชีจากการจัดเก็บค่าไฟฟ้าหมู่ที่ ๒ จำนวน ๑,๑๕๘,๓๖๔ บาท ค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๒ จำนวน ๓๐๒,๔๕๗.๕๖ บาท และค่าขยะหมู่ที่ ๒ จำนวน ๒๙,๘๐๐ บาท และเงินขาดบัญชีค่าน้ำประปาหมู่ที่ ๓ จำนวน ๕๔,๗๑๓.๓๖ บาท รวมเป็นเงินขาดบัญชีทั้งสิ้น ๑,๕๔๕,๓๓๔.๙๒ บาท นั้น ถือได้ว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๔ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่รับผิดชอบงานบันทึกบัญชีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี คู่กรณีที่ ๔ ย่อมทราบว่า เมื่อมีการนำส่งเงินค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปาและค่าขยะแล้วต้องบันทึกเงินที่ได้รับในสมุดเงินสด ภายในวันที่ได้รับเงินสด เช็คหรือดราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่นนั้น แต่คู่กรณีไม่ได้จัดทำใบนำส่งเงิน และไม่บันทึกการรับเงินลงในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร แสดงให้เห็นว่า คู่กรณีทราบว่าตนมีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี แต่กลับไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติตามที่ระเบียบกำหนดไว้ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ ได้กระทำโดยจงใจ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

๑.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต และมีความเสียหายเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน และกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง เท่ากับ

เงินเดือน ๔ เดือน รวมโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๖,๑๑๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๘,๘๘๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นแปดพันแปดร้อยแปดสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๗,๑๖๐ บาท (เจ็ดพันหนึ่งร้อยหกสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๒ มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต และมีความเสียหายเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๐,๓๒๐ บาท (สองหมื่นสามร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๗๐๐ บาท (หนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๓ มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต และมีความเสียหายเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๕,๙๗๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๓,๘๘๐ บาท (สองหมื่นสามพันแปดร้อยแปดสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณี ที่ ๓ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๔. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๔.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

๔.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน

คู่กรณี ที่ ๔ กระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๔ มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต และมีความเสียหายเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน และกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน รวมโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๖,๙๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๓,๗๖๐ บาท (แปดหมื่นสามพันเจ็ดร้อยหกสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๔๙๐ บาท (สามพันสี่ร้อยเก้าสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๔ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๕. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึง

พฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๕ ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและไม่มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๖,๙๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๓,๙๖๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันเก้าร้อยหกสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๓๓๐ บาท (สองพันสามร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๕ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน